

Natuur

AUTEUR GUSTAAF HOREMANS

ALS DE ZON SCHIJNT...

*Het leven is veel mooier als de zon schijnt,
Zij brengt iemand uit het diepste dal weer overeind,
Als de zon schijnt brengt ze kleur op ons gelaat,
Haar warme stralen zijn een echte weldaad,
Mijn hart zingt in mijn body als de zon verlicht;
Heel mijn lichaam komt in evenwicht,
Als de zon schijnt ben ik levenslustig,
Voel ik me hartig, jeugdig, geweldig pittig,
Als de zon schijnt kan ik alles aan,
Ik voel me leven, heel zelfvoldaan,
Als de zon schijnt barst de natuur uit zijn voegen,
Bloemen en planten willen snel groeien, ze zwoegen,
Als de zon schijnt genieten we van al die mooie dingen,
Bijtjes die zoemen, vogels die zingen,
Als de zon schijnt is iedereen dynamisch, energiek,
De wereld op zijn mooist, zo magnifiek,
Als de zon schijnt is iedere mens grandioos,
Van al dat schone worden we gewoon sprakeloos,
Als de zon schijnt,
Als de zon schijnt,
De zon schijnt*

Bloemengezichtjes

***Laatst stond ik thuis op ons balkon,
Even te genieten van de laatste zon,
Naast me een grote bloembak,
Vol bloemetjes helemaal op hun gemak,
Ze keken me aan met lachende gezichtjes,
Eentje had zelfs oogjes met pretlichtjes,
Ik geloofde amper wat ik zag,
Lachende bloemen op een mooie lentedag,
Ze genoten zoals ik van de laatste zon,
Wat nog ontbrak was een mooie carillon,
Als bijhorend muziekje om te dansen,
Schone meisjes met enkel bloemenkransen.***

***Een en ander deed me nadenken,
Sommige dingen zijn als godsgeschenken,
Ik weet dat bloemen niet echt lachen,
Zelfs niet een beetje glimlachen,
Maar ik voelde me zo goed, helemaal zen,
Zo'n gevoelsmoment, waarin ik mezelf volkomen herken.***

De dansende boom.

*Rustig gezeten voor het open raam,
Vlak voor mij een boom, heel buigzaam,
Zijn bladeren ritselen in de wind,
De poes op mijn schoot, ook zij spint,
Een droombeeld vormt zich voor mijn ogen,
De wind houdt de boom neergebogen,
Maar gracieus komt hij weer recht,
Hij lijkt wel te dansen zagezegd,
Tussen de takken speelt een vogeltje klein,
Het beestje lijkt heel gelukkig te zijn,
De wind houdt de boom in beweging,
Hij danst verder zonder enige plichtpleging,
Ik blijf naar het fraaie tafereel staren,
Wil dit beeld voor altijd bewaren,
Langzaam komt ik terug in de werkelijkheid,
Gecharmeerd door gewoon een boom vol bevalligheid.*

Om even bij stil te staan.

De lente

***Het is weer wachten op de lente,
Die alle jaren komt, heel consequente,
Ik ben de regen, het natte en de kou,
Zo moe, het zonnetje is waar ik van hou,
De dagen worden langer, ze geven meer licht,
Langzaam voel ik me beter, overweldigd,
's Morgens als ik wakker word, zonlicht in mijn ogen,
Voel ik me tot schreiens toe bewogen,
Zo gelukkig dat de lente weer op komst is,
Het mooiste sinds mensen geheugenis,
De vogels zingen en beminnen elkaar,
De eieren in de nesten, liefde zo breekbaar,
Het groen in al zijn tinten, zo heerlijk fris,
Voorjaarsbloemen in alle kleuren, alles gratis,
Mensen, de lente komt en is dra daar,
Geluk is niet te koop maar heel zichtbaar,
Zij komt er aan en zal ons vitamientjes geven,
Echt waar, de lente doet ons gans heropleven,***

Brandend actueel maar heel slecht nieuws voor één van onze bekendste tuinvrienden. Ook in ons land nu bedreigd door het dodelijk Usutuvirus of kortweg USUV.

De merel

*Tijdens mijn vele wandelingen vroeg in morgen,
Zie ik dieren allerhand zo te zien zonder zorgen,
Maar door het Usutu virus uit het onherbergzame Zwaziland,
Meegebracht door de zwaluw, de heen en weer immigrant,
Die door muggen worden gestoken in dit verre werelddeel,
Zonder te weten worden die zwaluwen erg crimineel,
Ze brengen het mee naar Europa, zelf zijn ze niet vatbaar,
Zetten het virus over op onze merels, heel kwetsbaar.*

*Tijdens mijn vele wandelingen vroeg in de morgen,
Zie ik dieren allerhand zo te zien zonder zorgen,
Zo was de vogel die ik het alle dagen het meest zag,
De merel, bruin en zwart, met altijd een mooie kwinkslag,
Maar sinds een paar maanden zie ik geen enkele merel meer,
En ik mis mijn mooie vrienden met veel hartzeer,
Maar wat me heel erg stoort als ik dit aan vrienden vertel,
Het de meesten niet opgevallen is, zo'n bagatel.*

*Tijdens mijn vele wandelingen vroeg in de morgen,
Zie ik dieren allerhand zo te zien zonder zorgen,
Maar evenals mensen zijn dieren gevoelig en heel vatbaar,
Zeker onze tuinvrienden en we kijken er dagelijks naar,
Maar als ze plots verdwijnen is er niemand die ze mist,
Of misschien hier en daar toch, of heb ik me vergist,
Vanaf nu kijk ik er alle dagen weer naar uit,
En luister opmerkzaam of er nergens weer een merel fluit.*

De oude reiger

*Het begin van een ijskoude februarimaand,
Gelukkig is maart het nieuwe begin, de lentemaand,
Ik wandel zachtjes door het witte bos,
Het lijkt putje winter, voel het krakende mos,
Ik volg het smalle paadje dat naar de visvijver leidt,
Alles lijkt hier verlaten, hier heerst eenzaamheid,
Van ver zie ik mijn vriend de oude reiger staan,
Spiedend in zijn hoekje, het water lijkt een glijbaan,
Ik ken hem al lang, zijn naam is Héron,
Van toen hij nog jong was en alles aankon,
Vandaag lijkt hij op een oude man met wandelstok,
Van heel ver klinkt het negen uur op de kerkklok,
Wij mensen krijgen ons eten zonder moeite te doen,
Voor ons is er eten op ons bord in elk seizoen,
Maar deze oude krijger heeft het lastig in de kille wintertijd,
Deze moeilijke maanden zijn voor hem een constante strijd,
Als in deze tijden kilte en donker domineren,
Kan hij zich moeilijk op vissen concentreren,
Vandaag staat de oude reiger er kouwelijk en rillerig bij
Er was zeker de voorbije dagen geen uitvoerige vreetpartij,
Ik voel medelijden met het oude dier,
Het doet me beseffen, ons leven is één grote sier,
Ik ga stilletjes verder met een hart vol verdriet,
Terwijl ik me nog even omdraai en de oude reiger bespied,
Maar hij merkt het niet, staat zoals altijd doodstil,
Waarschijnlijk droomt hij al van de maanden maart en april.*

Echt leven.

*'s Morgens heel vroeg als ik ga wandelen,
Tijdige vogels hun kostje bijeen zie scharrelen,
Volledig alleen in de prachtige ochtendstond,
Voel ik me heel levenskrachtig, echt kerngezond,
Ik luister naar de taal van de dieren in de morgen,
Zo blij en vrolijk, volkomen zonder zorgen,
Zo verschillend van vele onder ons mensen,
Die niet slapen, hun leven bijwijlen verwensen,
Ik luister naar gedachten die in mijn hoofd opkomen,
Gevoelens bruisen, als de mystiekste dromen,
Ik luister naar de stilte die mij omarmt,
Die me de adem beneemt, me verwarmt,
Van al deze dingen kan ik intens genieten,
Ook met mals hemelwater laat ik me overgieten,
Ik loop in deze regen zonder paraplu,
Als ben ik op de wereld het enige individu,
Het water lijkt me te dopen, geeft me extra energie,
Dit alles samen doet me echt leven, geeft me fantasie,
Tot ik weer thuis kom en het dagdagelijkse me weer opeist.
Alles me weer op mijn reële plichten wijst.
Bedenk ik mijn dromen kan niemand mij afnemen,
Even afstand nemen van de gewone problemen.*

Een merel in het zonnetje...

***Een vrouwtjesmerel in het heerlijke zonnetje,
Vleugels gespreid, borstveren open als een pluizenbolletje,
Zij geniet van het geweldige, warme gevoel,
Even weg uit het drukke nestgewoel.***

***Een vrouwtjesmerel in het heerlijke zonnetje,
Vleugels gespreid, borstveren open als een pluizenbolletje,
Oogjes gesloten, vogelwereld dromen,
Altijd waakzaam voor wat voorbij kan komen.***

***Een vrouwtjesmerel in het heerlijke zonnetje,
Vleugels gespreid, borstveren open als een pluizenbolletje,
Oogjes plots open, heeft wat gehoord,
Een soortgenoot roept, zij antwoordt.***

***Een vrouwtjesmerel in het heerlijke zonnetje,
Vleugels open, borstveren open als een pluizenbolletje,
Haar zalige break werd zo maar verstoord,
Dit is onvogelijk, onverantwoord.***

Een perfecte wandeling.

***Niet zo lang geleden liep ik door een bos,
Liet mijn emoties helemaal los,
De schoonheid van de natuur, haar kleuren,
De bomen die ruisen, de geuren,
Flarden nevels hangen tussen de bomen,
Dit laat ik inwerken, op me af komen,
Vogels beginnen te zingen, alles ontwaakt,
Soms is schoonheid wat je geest ervan maakt,
Ik neem de tijd om even te dwalen in dit bos,
Laat mijn gedachten de vrije loop, helemaal los,
Hier heerst de stilte, ze doet me dromen,
Het lijkt of de bomen tot leven komen,
Plots hoor ik de bomen praten,
Zacht staan ze te fluisteren, fier als soldaten,
Heel langzaam kom ik weer in de realiteit,
Met mijn hoofd gebogen terug naar de werkelijkheid.***

Een wist u datje...

*Dit is een schokkend verhaal,
Met een heel vreemde moraal,
En misschien zult u het zelfs niet geloven,
Maar dit is echt geen haarkloven,
Want de duurste koffie ooit geproduceerd,
Echt de duurste ooit geserveerd,
Wordt letterlijk uitgescheten,
Wat zegt u, hoe ik dat kan weten,
Wel ik beschrijf even het productieproces,
Letterlijk een gistingproces,
De zeldzame bessen worden gegeten,
Door een soort van grote poes,
Niet echt wat je denkt een lieve snoes,
Nadat de kat ze glansrijk heeft verteerd,
Wordt de pit terug in de natuur gedeponeerd,
De schaars gevonden pitten,
Worden geroosterd door verhitten,

Vanwege de grote zeldzaamheid,
De geurende kruidigheid,
Het maken ervan intensief,
Heeft deze koffie een karakter exclusief,
Jaarlijkse oogst van slechts 200 kilo,
Realiseert geen grote cashflow,
Koffie als grote krak,
Met als naam: Kopi Loewak.*

Moraal van het verhaal:

*De wereld zou er inderdaad beter van worden, als
alle voeding tweemaal kon gegeten worden.*

Fluisterende bomen in het bos.

***Laatst wist ik niet wat me overkwam in het grote bos,
Toen ik plotseling opkeek tegen een grote boom,
Voelde me heel klein, mens wat een kolos,
Stapte binnen in een film, als in een droom.***

***Zijn bladeren ritselen, zijn takken frazelen in de wind,
Ik loop verder en hoor vogels zingen,
Hier word ik alleen maar blij en goedgezind,
Respect voor de natuur laat ik me afdwingen.***

***Het is alsof ik naar de stilte sta te luisteren,
En verdwaal in deze stille geluiden ,
In mijn verbeelding hoor ik de bomen fluisteren,
Misschien proberen ze me iets te duiden.***

***Ik loop nu langs een heel smal paadje,
Een konijntje schrikt en wipt snel weg,
Het gaat zich verbergen in zijn konijnengaatje ,
Het diertje onderbrak mijn illusie, wat een pech.***

***Ben wel een beetje betoverd door alles wat ik hoor en zie,
Ik omarm de grote boom en voel hem praten,
Ben één met hem in diepe empathie,
Zijn makkers staan in rijen als trotse soldaten.***

***H Bomen, struiken en andere planten leven echt,
Laten we ze eerbied geven en veel respect,
Ze geven ons zuurstof en gezondheid terecht,
Misschien ben ik zelfs in zo'n prachtig bos verwekt.***

Daar is de Herfst...

*Voorbij zijn weer die blije dagen,
Die zonnige, warme namiddagen,
Een boek lezend ergens op een terrasje,
Een lekkere latte om je te verwennen,
Die zachte zomeravonden,
De heruitzendingen op de televisie negerend.*

*Langzaam is de seizoen wissel aangebroken,
Eerst met een buitje malse regen
Het korten van de dagen, sneller en sneller,
Telkens opnieuw minder en afnemend daglicht,
Mistluiers in de vroege ochtend,
Gruauwe herfstluiers die moeilijk oplossen,
Hevige stormen met veel wind en regen.*

*De laatste bladeren capituleren,
Glinsterend van het nat klampen ze zich nog even vast,
Dan volgt hun laatste vlucht, terug naar moeder aarde,
Als nieuw leven voor de nieuwe lente,
Ze zullen opnieuw ontkiemen en botten,
Hun levenscyclus opnieuw doorlopen.*

*Daar komen ze dan de duistere, donkere dagen,
Met hun nattigheid die ons doet huiveren,
De verwarming wordt wat hoger gezet,
Lange avonden komen eraan,
Het worden lastige, moeizame dagen,
Om door te komen zonder het kopje te laten hangen.*

*Wachten op de december wende,
Langste nacht, kortste dag,
Dan zijn daar de feestdagen,
Voor sommigen wordt het vieren met de familie,
Anderen wentelen zich in eenzaamheid,
Maar voor iedereen kan,
Het aftellen naar de navolgende lente beginnen.*

Herfstachtig

***Oktober is weer begonnen,
Met gevaarlijk laaghangende zonnen.***

***Herfst, herfstachtig,
Kleuren, kleurenprachtig.***

***Frisgroene blaadjes aan de bomen,
Lente, alles ontluikend, uitkomen,
Groene bladeren aan de bomen,
Zomer, lange avonden om te dromen,
Maar dan is Hij daar met,
Zijn kwast en schildert het mooiste bruidsboeket,
Rood- en bruin getinte bladeren aan de bomen,
De herfst, zo schilderachtig, vol kleurenstromen.***

***Zacht windje in de twijgen,
Blaadjes die naar beneden zijgen,
Storm, de bladeren vallen,
In steeds grotere aantallen,
Om ter snelst naar de grond,
Elke boom blijft achter, als verwond.***

***Mistige flarden in de lucht,
Als een waterverfschilderij van een vrucht,
Ze belemmeren het zicht met vertoon van macht,
Ze verbergen even die schone kleurenpracht,
Maar dan breekt door de wolken de zon,
Duizend kleurenschitteringen in een waterbron.***

***Hier en daar nog wat late bloemen,
Voor bijtijdse insecten die luid zoemen,
Dan vallen ook die bloemblaadjes af,
Ook met kleurentinten gaat het nu snel bergaf,
We genieten van het laatste gouden licht,
Alles wat voorafgaat gegoten in een mooi gedicht.***

Het Maria kapelleke

*Elke dag weer loop ik er voorbij,
Het kapelleke met open deurtje, heel gastvrij,
Een uitnodigend bankje midden in 't groen,
Een fietser stopt, ik zie hem zijn pet afdoen.
Er branden kaarsen voor een Mariabeeld,
Voor velen onder ons het zinnebeeld,
Van dankbaarheid en diep geloven,
Hier een Weesgegroetje bidden, veel vragen, ook beloven,
Dan denk ik wel eens diep na,
Terwijl ik langzaam verder ga,
Zelf ben ik niet zo'n diep gelovig persoon,
Maar het moet toch prachtig zijn, buitengewoon,
Om iemand alle vertrouwen te geven die je totaal niet kent,
De intiemste vragen stellen, uitdrukkelijk en pertinent,
Spreken tot iemand hoog in het heelal,
Een buitengewone dame aanwezig in dit aardse tranendal,
Iemand die alleen bestaat in je geest,
Elk jaar opnieuw viert je haar feest,
Mijn verstand vertelt dat gelovigen gelukkige mensen zijn,
Die meestal bidden voor een anders welzijn,
Zware gedachten voor een mooie ochtend loop,
Allemaal verschillende mensen, uniek in hun eigen kringloop.*

Mijn ochtendwandeling.

*Ben alle dagen vroeg uit bed,
Zelfs de wekker niet gezet,
Wat water door mijn gezicht,
Ik kijk in het heldere zonlicht,
Nog snel wat kleren aan,
Mijn ochtendwandeling kan van start gaan,
Via enkele nog muisstille straten,
Blijkbaar veel te vroeg om met iemand te praten,
Kom ik in het wakkere bos,
Takjes kraken, hier en daar wat mos,
Daar zingt een suskewiet,
Ook andere vogels zingen maar die zie je niet,
Merels zie ik wel met de vleet,
In hun glanzend zwart verenkleed,
Een specht hamert er op los,
Het geluid weerklinkt door 't bos,
Ook de koekoek laat zich horen,
Zeker bezig een kuiken bij een ander te scoren,
Dartele paarden, ook konijntjes, in de wei,
Hinniken een goede morgen voor mij,
Een Vlaamse gaai in al zijn kleurenpracht,
Vliegt laag over de watergracht,
Ik loop verder langs het water,
En hoor gezellig eenden getater,
Een blauwe reiger staat doodstil op jacht,
Terwijl hij naar een deugddoend visje smacht,
Mijn dagelijkse wandeling in de natuur,
Met overal des Heren signatuur,
Hoop dit nog lang te mogen beleven,
Mijn ogen wijd open voor elk grandioos stilleven.*

MIJN WANDELSCHOENEN EN IK.

*Mijn wandelschoenen moeten dringend met pensioen,
Maar het is oh zo moeilijk om ze van de voet te doen,
Duizenden kilometers hebben ze met mij gelopen,
En nu moet ik ze wisselen, andere kopen,
Ze hebben me Antwerpen, de hele koekenstad laten zien,
Ook andere steden en fraaie dorpen bovendien,
En nu ik sinds enkele jaren buiten woon,
Showen ze me de natuur als kers op de kroon,
Tijdens het wandelen doen ze mijn geest verlichten,
Wat resulteert in het maken van gedichten,
Zo ook vanmorgen, toen we weer samen aan 't wandelen waren,
Mijn schoenen me ompraatten om te vertellen over ons vele wedervaren,
We komen fietsers tegen en figuren met honden heel vroeg op de dag,
We zeggen goede morgen, maken een praatje of zeggen hallo met een lach.*

*Alles hebben die wandelschoenen en ik samen meegemaakt,
Mijn wandelschoenen zijn echt het meest volmaakt;
Als het babyschoentjes waren liet ik ze bronzeren,
Maar een grote 46 zou te veel brons absorberen,
Het zal heel moeilijk worden om afscheid te nemen,
Nieuwe schoenen staan gelijk met lastige inloop problemen,
Als ik thuiskom laat ik mijn wandelschoenen,
Een beetje afhankelijk van de seizoenen,
Altijd even bekomen van de geleverde prestatie,
En ik bedank ze elke keer weer voor de dagelijkse inspiratie,
Ik besef dat voor altijd vaarwel zeggen niet simpel zal zijn,
Tot nooit meer ziens zeggen een dag zal worden met veel pijn,
Dus neem ik nog maar geen finaal besluit,
Ik stel deze moeilijke beslissing nog even uit,
Mijn wandelschoenen, de beste vrienden van mijn voeten,
Ik wil jullie dagelijks nog lang begroeten.*

Mijn dagelijkse ochtendwandeling.

*Ben alle dagen vroeg uit bed,
Heb zelfs de wekker niet gezet,
Wat water door mijn gezicht,
Ik kijk in het heldere zonlicht,
Nog snel wat kleren aan,
Mijn ochtendwandeling kan van start gaan,
Via enkele nog muisstille straten,
Blijkbaar veel te vroeg om met iemand te praten,
Kom ik in het wakkere bos,
Takjes kraken, hier en daar wat mos,
Daar zingt een suskewiet,
Ook andere vogels zingen maar die zie ik niet,
Merels zie ik wel met de vleet,
In hun glanzend zwart verenkleed,
Een specht hamert er op los,
Het geluid weerklinkt door het bos,
Ook de koekoek laat zich horen,
Zeker bezig een kuiken bij een ander te scoren,
Dartele paarden, ook konijntjes, in de wei,
Hinniken een goede morgen voor mij,
Een Vlaamse gaai in al zijn kleurenpracht,
Vliegt laag over de watergracht,
Ik loop verder langs het water,
En hoor gezellig eenden getater,
Een blauwe reiger staat doodstil op jacht,
Terwijl hij naar een deugddoend visje smacht,
Mijn dagelijkse wandeling in de natuur,
Met overal des Heren signatuur,
Hoop dit nog lang te mogen beleven,
Mijn ogen wijd open voor elk grandioos stilleven.*

Stilte, rust en ontspanning aan het water!

***Als hengelaar ben in vaak in de natuur,
Soms van 's morgens in het vroegste uur,
Nevels hangen nog boven het water,
De natuur op zijn mooist, her en der eenden getater.***

***De zon breekt geluidloos door de nevels heen,
Haar warme stralen omarmen me als geen,
Ik maak me klaar voor 't grote avontuur,
Weer een prachtige dag bij moeder natuur.***

***Mijn dobber staat zeer ver, enkel een kleine stip,
Een eerste aanbeet en met een kleine wip,
Heb ik mijn eerste vis aan de lijn,
Duikend en kletsend wordt hij even later mijn.***

***Zo gaat dat door voor vele uren,
Geduldig blijf ik naar mijn dobber turen
Maar elk visje dat ik vang gaat pertinent,
Steeds weer terug ik 't eigen element.***

***De avond valt, het wordt reeds schemerachtig,
De rode zonnegloed is machtig,
Ik maak nog snel mijn visplaats schoon,
Dit was een dagje natuur buitengewoon.***

Uitstap naar de zoo...

***Een prachtige dag vandaag,
Waarheen? blijkt de kernvraag,
Wat zullen we doen,
Je bevestigt met een klapzoen,
Een uitstap naar de dierentuin,
Tegelijk smaken van de fraaie bloementuin,
Dat zien we wel zitten,
Op een bankje, de ogen toe, eventjes pitten,
Als abonnee hebben we in de dieren belegd,
Dus kunnen we al heel vroeg terecht
De dierentuin bruist 's morgens van het leven.
Hierin hebben we zeker niet overdreven,
De blauwe ara's lijken te muiten,
Hun luid gekrijs doet onze oren tuiten,
Koning leeuw laat ook van zich horen
Zijn harde gebrul weerklinkt als nooit te voren,
Zelfs de chimpansees zijn vanmorgen goed bespraakt,
De complete dierentuin ontwaakt.
Ook de dieren zijn blij met deze zonnige dag,
De tijd gaat snel , dus zeg ik met een kwinkslag,
Schatje, bijna half elf,
Tijd voor een kopje koffie voor onszelf,
We wandelen rustig richting snackbar,
Bijtjes drinken van lekkere bloemennectar,
Een geurige mok koffie met speculaas,
Op het terras van de cafetaria vol fuchsia's,
Behaaglijk in het warme zonnetje,
Een kind loopt voorbij met een ballonnetje,
Voor we huiswaarts keren,
Zal een extra kopje cafeïne ons weer drogeren,
Maar intussen gaan we ons nog verstrooien,
Onze dagelijkse zorgen even afgooien,
Op deze beregoede dag,
In dit prachtige dierenpark, een feestdag.***

Ontspanning bij een tasje koffie.

*Naar het shopping Center in Wijnegem gaan,
Steeds in de zelfde taverne, gans vooraan,
Waar we iedereen kunnen observeren,
Terwijl wij een heerlijk tasje koffie consumeren,
Daar een jonge moeder fier als een pauw,
Druk stappend, baby'tje koesterend , haastig en gauw,
Twee tieners, amai knappe grieten,
Korte rokjes, lange benen, echt genieten,
Maar zie, zijn we misschien hier voor gekomen,
Zo'n overdaad aan gezette personen,
Niet alleen vrouwen, ook mannen met forse pensen,
Vrouwen als majoriteit in dit aandeel mensen,
Zware boezems, dikke achterwerken,
Het lijken wel handelsmerken,
Van fastfoodketens als de Quick,
Dubbelkinnen wiebelend bij elke hoofdknik,
Wij drinken met kleine beetjes,
Van ons drankje, intiem met ons tweetjes,
Terwijl wij ons verder verstrooien,
Onze normale beleefdheid zo'n tikje afgooien,
Eigenlijk de passanten in alle stilte beledigen,
Onze lachspieren bevredigen,
Zijn we ons er degelijk van bewust,
Andere mensen zijn ook belust,
Figuren zoals wij, speciaal gekomen,
Hun vertier naar buiten dwingend intomen,
Om iedereen een kleedje te passen zonder betamen,
Kijken naar alle soorten lichamen,
Hoe hij of zij er uitziet,
Uit de muziekbboxen klinkt een stemmige beat,
Maar voordat we tenslotte verder gaan,
Ons eraan wagen om op te staan,
Drinken we ons kopje koffie leeg,
Dan ondergaan we een koekje van eigen deeg.*

Wandelend schrijven

*Ik schrijf al heel lang gedichten,
Ik zie of hoor iets en ga zwichten,
Voel het zo'n beetje als een drang,
Mijn proza zoekt dwingend een uitgang,
Begonnen ben ik met maken van versjes
Voor kleinkinderen, heel simpeltjes,
Gedachten komen op in mijn hoofd,
Ze eindigen niet tot ik heb beloofd,
Dat ik ze zal neerschrijven,
Kan ze anders niet meer verdrijven.*

*Dit gebeurt als ik weer eens wandel, heel alleen,
Oplettend kijk naar alles om me heen,
Een vogel, een eekhoorn, uitzonderlijk een ree,
Gedachten, memories met heimwee,
Soms is niet elk onderwerp geschikt,
En ben ik zelfs een beetje verschrikt,
Als ik denk aan dingen lang geleden,
Reminiscenties aan dierbaren, lang overleden,
Heeft natuurlijk alles met leeftijd te maken,
Herinneringen die een oud hart raken,
Zulke dingen schrijf ik niet op,
Ze zitten voor altijd in mijn binnenste, in mijn kop.*

*Nu is het meer een ontspanning, gewoon,
Even afstand nemen van de wereld, ofschoon,
Ik me er soms op betrap,
Me voor mijn pc zet, vol blijdschap,
Vrolijk dat ik weer eens een verhaal mag vertellen,
Weer eens een emotie of gedachte mag voorstellen,
Het hoeft niet altijd echt poëtisch te zijn,
Eerder een verhaal, maar dan op rijm,
Het helpt me om geestelijk gezond te blijven,
Hoera, ik wil nog lang blijven schrijven.*

Winterse wandeling.

*Toen ik vanmorgen buiten kwam,
Was het herfst in memoriam,
Mijnheer Winter had zijn intrede gedaan,
Vries en koude zijn weer samen gegaan,
Bomen en takken wit van de rijm,
Geschilderd met een penseel scherp en vlijm,
Als schilderijtjes, waar ik ook kijk,
Van kunstenaars over het hele wereldrijk,
Voorzichtig probeer ik mijn evenwicht te bewaren,
Energie en slagkracht te besparen,
Voor mijn loop in deze prachtige natuur,
De koude wind maakt mijn tippel guur,
Zie ginds staan nog twee paarden buiten,
Eigenlijk zouden die trotse dieren moeten muiten,
Zij horen in een warme stal,
Met veel hooi en lekker eten bovenal,
Bij koude temperaturen als vandaag,
Stel ik mij heel nederig de vraag,
Wat met mensen die buiten moeten leven,
Zouden zij niet naar hun vroeger leven streven,
Ik loop nu bewust door deze felle kou,
Enkel en alleen omdat ik dit zelf wou,
Dra kom ik weer in een warm huis,
Niet alleen een huis, maar een echte thuis.*

*Een winterwandeling met stille gedachten,
Die mijn geest en denken helemaal verzachten,
Me doen beseffen hoe gelukkig ik ben,
Ik schrijf het neer met kritische pen,
We leven in een wereld vol egoïsme,
Vol gewichtigdoenerij en snobisme,
Helpen en delen, een nobel doel,
Doe af en toe wat minder koel,
Bedenk, al is het soms weinig evident,
Minder fortuinlijke medemensen zijn met weinig content*

Onze suskewiet.

*Alle dagen weer zingt onze suskewiet,
We horen hem wel, maar zien hem niet?
Steeds weer kweelt hij zijn mooiste lied,
Met zijn zingen bakent hij zijn hele woongebied,
Onze suskewiet heeft een grijsblauw petje,
Door zijn bekje zingt hij met hoog stemmetje,
Suskewiet, suskewiet, suskewiet,
Ik zing voor jou, geniet,
Hij kweelt, hij fluit, hij zingt,
Alsof hij in een wedstrijd meedingt
In de verte hoort hij een soortgenoot,
Dit is zeker een rivaal, een dorpsgenoot,
De vrouwtjes kijken met aanbidding,
Naar zijn verenkleed, zijn kleding,
De manier waarop hij zingt, heel gracieel,
Van alle vinken heeft hij het meeste potentieel,
Onze suskewiet laat ook mijn hart zingen,
Voor mij is hij de koning der koningen,
Ook wij vallen voor zijn mooiste lied,
Suskewiet, suskewiet, suskewiet.*